

U S T A W A

z dnia

**o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców
w prawie podatkowym i gospodarczym¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 237³ po § 2¹ dodaje się § 2² w brzmieniu:

„§ 2². Szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2, nie jest wymagane dla pracownika na stanowisku administracyjno-biurowym, gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajduje się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”;

2) w art. 237¹¹ w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia do 50 pracowników i jest zakwalifikowany do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

- 1) w art. 9:
 - a) w ust. 3b pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);”
 - b) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

„3d. Do wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi należy dołączyć dowód wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia, o której mowa w art. 9² ust. 1.

3e. Minister właściwy do spraw gospodarki określi wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, w formie dokumentów elektronicznych w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).”
 - c) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 9¹ ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18 % alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów i samolotów. Maksymalny limit dla tych przedsiębiorców określa się w wysokości 2 tys. litrów 100% alkoholu rocznie.”;
- 3) w art. 9² ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18 % alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów i samolotów, ustala się stosownie do deklarowanego obrotu.”;
- 4) w art. 9⁴:
 - a) uchyla się pkt 1, 6 i 9,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;”
- 5) w art. 9⁵ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 2 i 8;”;
- 6) w art. 11¹ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego lub jednorazowo w terminie do 31 stycznia danego roku kalendarzowego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 617 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 624, 1282 i 1529) w art. 6a:

1) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

3) uchyla się ust. 13.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 i 1923 oraz z 2017 r. poz. 624, 1282, 1428, 1529 i 1566.

a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości, o których mowa w ust. 6 i w ust. 9 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, przedmiotu opodatkowania i organu, do którego jest kierowany formularz, oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”,

c) uchyla się ust. 15;

2) w art. 9:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Deklaracje na podatek od środków transportowych, o których mowa w ust. 6 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) uchyla się ust. 11;

3) w art. 19 uchyla się pkt 6;

4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Deklaracje na opłatę reklamową, o których mowa w art. 19 pkt 5, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Rada gminy określi w drodze uchwały:

- 1) sposób przesyłania deklaracji, o których mowa w art. 19 pkt 5, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone deklaracje, o których mowa w art. 19 pkt 5
- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

3. Poświadczenie przez organ podatkowy złożenia deklaracji na opłatę reklamową za pomocą środków komunikacji elektronicznej odbywa się zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5a pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) małym podatniku - oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;
- 2) w art. 9 po ust. 3a dodaje się ustęp 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku poniesienia straty ze źródła przychodów możliwe jest dokonanie jednorazowego obniżenia dochodu uzyskanego z tego źródła o kwotę straty w kolejnym roku podatkowym w wysokości nieprzekraczającej 5 000 000 zł. Pozostałą część podatnik może rozliczyć w kolejnych latach na zasadach określonych w ust. 3.”;
- 3) w art. 9a:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania do 20. dnia miesiąca

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448 i 1530.

następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu tego roku podatkowego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, podatnik może zawiadomić w formie pisemnej o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych albo pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej.

2b. Dokonany wybór sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania albo złoży pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania w terminie i na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2c. Oświadczenie lub zawiadomienie, o których mowa w ust. 2-2b, podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

c) uchyla się ust. 4;

4) w art. 14:

a) ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik obowiązany jest stosować go przez cały rok podatkowy i poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

b) uchyla się ust. 1k,

c) ust. 1l otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania, o którym mowa w ust. 1j, dotyczy wszystkich wspólników.”;

- 5) w art. 14b ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze stosowania tej metody w zeznaniu, o którym w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.

5. O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę. Rezygnacja może nastąpić po upływie okresu, o którym mowa w ust. 4.”;

- 6) w art. 21 w ust. 1 po pkt 29a dodaje się pkt 29b w brzmieniu:

„29b) przychody uzyskane od ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na naprawę tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda; przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45 stosuje się odpowiednio;”;

- 7) w art. 23 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wartości własnej pracy podatnika; ”.

- 8) w art. 24a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba fizyczna, spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska może prowadzić księgi rachunkowe również od początku następnego roku podatkowego, jeżeli przychody, w rozumieniu art. 14, za poprzedni rok podatkowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości. W tym przypadku, podatnik informuje o prowadzeniu ksiąg rachunkowych, w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym były prowadzone. Jeżeli księgi prowadziła spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska, informacje składają wszyscy wspólnicy.”;

9) w art. 25a ust. 2e otrzymuje brzmienie:

„2e. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do transakcji lub innych zdarzeń objętych decyzją w sprawie porozumienia, o której mowa w dziale II Ordynacji podatkowej, w okresie, którego ta decyzja dotyczy.”;

10) po art. 26g dodaje się art. 26h w brzmieniu:

„Art. 26h. 1. Podstawa obliczenia podatku ustalona zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2 oraz art. 26e:

1) może podlegać zmniejszeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684), jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta, w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,

2) podlega zwiększeniu o wartość zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

2. Jeśli podatnik poniósł stratę ze źródła, z którym związana jest transakcja handlowa, kwota straty:

1) może podlegać zwiększeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta, w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,

2) podlega zmniejszeniu o wartość zobowiązania, wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie

- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

3. Jeśli wartość zmniejszenia podstawy obliczenia podatku, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o niewykorzystaną wartość dokonuje się w kolejnych okresach

rozliczeniowych, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy następujących po miesiącu, w którym powstało prawo do jej odliczenia; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 2 pkt 2;

4. Korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, dokonuje się pod warunkiem, że do dnia rozliczenia podatku należnego, za okres rozliczeniowy wymieniony tym przepisem, nie później jednak niż do dnia upływu terminu do tego rozliczenia, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania wierzytelności, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

6. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę obliczenia podatku lub zwiększa stratę w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. W przypadku częściowego uregulowania zobowiązania, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

7. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie wyłącznie do wierzytelności i zobowiązań, powstałych z transakcji handlowych, dla których określa się przychody i koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach i kosztach uzyskania przychodów.

8. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) dłużnik lub wierzyciel nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508), postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa;
- 3) wierzyciel oraz dłużnik jest podatnikiem podatku dochodowego mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

albo podatnikiem podatku dochodowego niemającym miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskującym dochody na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem zagranicznego zakładu a wierzytelność lub zobowiązanie powstało w wyniku transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, dokonanej za pośrednictwem tego zagranicznego zakładu i z której przychód lub koszt uzyskania przychodu został przypisany do tego zagranicznego zakładu.

9. Okres 120 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po wskazanej w fakturze (rachunku) lub umowie dacie upływu terminu do uregulowania zobowiązania.

10. Wierzytelności odpisane od podstawy obliczenia podatku lub straty na zasadach określonych w ust. 1-9 nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy.

12. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną.”;

11) w art. 44:

a) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 3h, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”,

b) w ust. 6c uchyla się pkt 1,

c) ust. 6d otrzymuje brzmienie:

„6d. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatnicy, o których mowa w ust. 11, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w zeznaniu, o którym mowa

w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) małym podatniku - oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

2) w art. 7 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku poniesienia straty możliwe jest dokonanie jednorazowego obniżenia dochodu o kwotę straty w kolejnym roku podatkowym w wysokości nieprzekraczającej 5 000 000 zł. Pozostałą część podatek może rozliczyć w kolejnych latach na zasadach określonych w ust. 5.”;

3) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rokiem podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2, 2a, 3 i 6, jest rok kalendarzowy, chyba że podatek postanowi inaczej w statucie albo w umowie spółki, albo w innym dokumencie odpowiednio regulującym zasady ustrojowe innych podatników; wówczas rokiem podatkowym jest okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy, podatek informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy.

5. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które nie były dotychczas podatnikami w rozumieniu ustawy, informują o wyborze

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448 i 1566.

roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęły działalność.”;

4) w art. 9a ust. 2e otrzymuje brzmienie:

„2e. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do transakcji lub innych zdarzeń objętych decyzją w sprawie porozumienia, o której mowa w dziale IIA Ordynacji podatkowej, w okresie, którego ta decyzja dotyczy.”;

5) w art. 9b:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze stosowania tej metody w zeznaniu, o którym w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.

4. O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym w art. 27 ust. 1, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę. Rezygnacja może nastąpić po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W razie połączenia lub podziału podmiotów, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku gdy podmiot przejmowany lub dzielony stosował metodę ustalania różnic kursowych, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podmioty powstałe w wyniku podziału lub połączenia oraz podmioty, które przejęły całość lub część innego podmiotu na skutek tych zdarzeń, z wyjątkiem podmiotu przejmującego przy podziale przez wydzielenie, mają prawo do rezygnacji ze stosowania tej metody, niezależnie od upływu czasu jej stosowania. W takim przypadku podmiot informuje o tej rezygnacji w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału. Przepisy ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 12:

a) ust. 3g otrzymuje brzmienie:

„3g. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających

zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik obowiązany jest stosować go przez cały rok podatkowy i poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

- b) uchyla się ust. 3h,
- c) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania, o którym mowa w ust. 3g, dotyczy wszystkich wspólników.”;

7) w art. 15c:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Spółki i spółdzielnie, które otrzymały pożyczkę w rozumieniu art. 16 ust. 7b od podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61, mogą nie stosować wynikających z tych przepisów ograniczeń w zaliczaniu odsetek od takiej pożyczki do kosztów uzyskania przychodów, jeżeli zdecydują o stosowaniu zasad określonych w niniejszym artykule. O wyborze stosowania tych zasad spółki i spółdzielnie informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, poprzedzający rok podatkowy, w którym te zasady będą stosować; spółki i spółdzielnie, które nie były dotychczas podatnikami w rozumieniu ustawy, informują o wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęły działalność.”,

- b) ust. 10-12 otrzymują brzmienie:

„10. Jeżeli po upływie okresu wskazanego w ust. 9 podatnik, o którym mowa w ust. 1, zrezygnuje z zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczek według zasad, o których mowa w niniejszym artykule, informuje o tym w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy, w którym zamierza zrezygnować ze stosowania tych zasad. W przypadku niepoinformowania uznaje się, że podatnik w dalszym ciągu stosuje zasady określone w niniejszym artykule.

11. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, może ponownie wybrać sposób zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczek według zasad,

o których mowa w niniejszym artykule, nie wcześniej niż po upływie trzech lat podatkowych następujących po roku podatkowym, w którym po raz ostatni stosował zasady określone w niniejszym artykule.

12. Podatnik, który do dnia otrzymania pożyczki, o której mowa w ust. 1, nie stosował w roku podatkowym ograniczeń wynikających z art. 16 ust. 1 pkt 60 albo 61, może wybrać sposób zaliczania do kosztów uzyskania przychodów odsetek od pożyczek według zasad, o których mowa w niniejszym artykule. O wyborze takiego sposobu podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonał takiego wyboru. W przypadku zaistnienia tych okoliczności w trakcie roku podatkowego, podatnik stosuje zasady określone w niniejszym artykule od początku roku podatkowego.”;

- 8) w art. 17 w ust. 1 po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:
„54a) przychody uzyskane od ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na naprawę tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda; przepisy art. 16 ust. 1 pkt 48 stosuje się odpowiednio;”;
- 9) w art. 18 w ust. 1e pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w terminie składania zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, udostępnić do publicznej wiadomości, poprzez publikacje w Internecie, środkach masowego przekazu lub wyłożenie dla zainteresowanych w pomieszczeniach ogólnie dostępnych, informacje, o których mowa w pkt 1. O udostępnieniu informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym podatnik otrzymał darowizny. Z obowiązku tego zwolnione są podmioty, których dochód za dany rok podatkowy nie przekracza kwoty 20.000 zł.”;
- 10) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:
„Art. 18f. 1. Podstawa opodatkowania ustalona zgodnie z art. 18 oraz art. 18d:
1) może podlegać zmniejszeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684), jeżeli wierzytelność nie

została uregulowana lub zbyta w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,

- 2) podlega zwiększeniu o wartość zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

2. Jeśli podatnik poniósł stratę, o której mowa w art. 7 ust. 2, kwota straty:

- 1) może podlegać zwiększeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,
 - 2) podlega zmniejszeniu o wartość zobowiązania, wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

3. Jeśli wartość zmniejszenia podstawy opodatkowania, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy opodatkowania, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o niewykorzystaną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowym, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstało prawo do odliczenia; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 2 pkt 2.

4. Korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, dokonuje się pod warunkiem że do dnia rozliczenia podatku należnego (zaliczki na podatek), za okres rozliczeniowy wymieniony tym przepisem, nie później jednak niż do dnia upływu terminu do tego rozliczenia, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania lub zmniejszenia straty w rozliczeniu za okres rozliczeniowy,

w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania wierzytelności, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

6. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę opodatkowania lub zwiększa stratę w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. W przypadku częściowego uregulowania zobowiązania, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

7. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się wyłącznie do wierzytelności i zobowiązań, powstałych z transakcji handlowych, dla których określa się przychody i koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach i kosztach uzyskania przychodów.

8. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) dłużnik lub wierzyciel nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508), postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa;
- 3) wierzyciel oraz dłużnik jest podatnikiem podatku dochodowego mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo podatnikiem podatku dochodowego niemającym miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskującym dochody na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem zagranicznego zakładu a wierzytelność lub zobowiązanie powstało w wyniku transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, dokonanej za pośrednictwem tego zagranicznego zakładu i z której przychód lub koszt uzyskania przychodu został przypisany do tego zagranicznego zakładu.

9. Okres 120 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po wskazanej w fakturze (rachunku) lub umowie dacie upływu terminu do uregulowania zobowiązania.

10. Wierzytelności odpisane od podstawy opodatkowania lub straty na zasadach określonych w ust. 1-9 nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy.

12. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną. 13. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do transakcji handlowych dokonywanych między spółkami tworzącymi podatkową grupę kapitałową.”;

11) w art. 25:

a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 1b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5c otrzymuje brzmienie:

„5c. Podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w zeznaniu o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,

d) w ust. 7 uchyla się pkt 1,

e) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6 i 6a, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.”;

2) w art. 3:

a) w ust. 1a po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, jeżeli przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 2 000 000 euro i nie więcej niż 3 000 000 euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą - w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą,”

b) w ust. 1c w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

b) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jednostki, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 1e pkt 1-6, które za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:

1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,

3) 50 osób - w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty

- oraz jednostki samorządu terytorialnego mogą dokonywać kwalifikacji umów, o których mowa w ust. 4, według zasad określonych w przepisach podatkowych i nie stosować przepisów ust. 4 i 5.”;

3) w art. 7 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Jednostka mikro, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1, 2a i 4, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów w zakresie tworzenia odpisów

aktualizujących wartość aktywów oraz rezerw na znane jednostce ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń.

2c. Przepisów ust. 2b nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

4) w art. 28 w ust. 4a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

5) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

6) w art. 32 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może dokonywać odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych według zasad określonych w przepisach podatkowych.

8. Przepisów ust. 7 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

7) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz sposobów dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 1-4 i ust. 6-8.”;

8) w art. 37 w ust. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;

9) w art. 39 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może nie tworzyć biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych.

7. Przepisów ust. 6 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

10) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260) w art. 2 pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) motocykl - pojazd samochodowy, dwukołowy lub z bocznym wózkiem - wielośladowy; określenie to obejmuje również pojazd trójkołowy o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojazdów kategorii L3e, L4e, i L5e, o których mowa w przepisach o homologacji;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14a po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W przypadku gdy w wyniku wykonania wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego wydana zostanie interpretacja indywidualna rozbieżna z uprzednio wydanymi interpretacjami indywidualnymi w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych oraz w takim samym stanie prawnym, minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje z urzędu interpretację ogólną.”;

2) w art. 155 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ podatkowy obowiązany jest dołożyć starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2180 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1 uchyla się pkt 7;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnął w grudniu roku podatkowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 1, podatnik może zawiadomić w formie pisemnej o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania lub złożyć pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej lub oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

1b. Dokonany wybór formy opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania albo w terminie określonym w art. 29 ust. 1 złoży pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w terminie i na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

1c. Oświadczenie lub zawiadomienie, o których mowa odpowiednio w ust. 1-1b, podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osiągnięcia przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1a, przepisy dotyczące oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 26h ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się odpowiednio przy obliczeniu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych od przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1, po dokonaniu odliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli transakcja handlowa związana jest z przychodami opodatkowanymi różnymi stawkami, zmniejszenia albo zwiększenia dokonuje się od każdego rodzaju przychodu w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów.”;

4) w art. 12:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymany został pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnięty został w grudniu roku podatkowego.”,

b) ust. 8a. otrzymuje brzmienie:

„8a. Wybór zasady opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków, wyrażony w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 6, dotyczy również lat następnych, chyba że w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został otrzymany pierwszy w roku podatkowym przychód albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód otrzymany został w grudniu roku podatkowego, małżonkowie zawiadomią w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków.”;

5) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy oraz spółki, których wspólnicy są opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów, prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz, odrębnie za każdy rok podatkowy, ewidencję przychodów, zwaną dalej „ewidencją”, z zastrzeżeniem ust. 3.”,

- b) uchyla się ust. 3a,
- c) uchyla się ust. 5-7;

6) w art. 20:

- a) uchyla się ust. 1-5,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku likwidacji działalności gospodarczej, w tym także w formie spółki niebędącej osobą prawną, lub wystąpienia wspólnika ze spółki niebędącej osobą prawną, przepis art. 24 ust. 3a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 21:

- a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. O wyborze kwartalnego sposobu opłacania ryczałtu podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób opłacania ryczałtu.”,

- b) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1e, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,

- c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku dokonania wyboru ustalania daty powstania przychodu na podstawie art. 14 ust. 1j ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podatek obowiązany jest poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób. Jeżeli pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona jest w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania dotyczy wszystkich wspólników.”;

8) w art. 29 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Dokonany wybór dotyczy również lat następnych, chyba że do dnia 20. stycznia roku podatkowego podatnik zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania; zawiadomienie podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

9) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku likwidacji działalności w ciągu roku podatkowego podatek w formie karty podatkowej za ostatni miesiąc prowadzenia działalności pobiera się za okres do dnia zaprzestania działalności w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.”;

10) uchyla się art. 35;

11) w art. 36:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. O zmianach, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, podatnik jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego, składając informację o zmianach we wniosku o zastosowanie karty podatkowej, według ustalonego wzoru, najpóźniej w terminie siedmiu dni od powstania okoliczności powodujących zmiany. Jeżeli zawiadomienie dotyczy zatrudnienia osoby, o której mowa w art. 25 ust. 6 pkt 2 lit. d, należy w nim również podać szczegółowy zakres czynności, które osoba ta ma wykonywać.”;

12) w art. 52:

a) uchyla się ust. 1 i 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) zeznania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2,

2) wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej, o którym mowa w art. 29 ust. 1,

3) rocznych deklaracji o wysokości składki zapłaconej na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w art. 31 ust. 4 i 6 oraz art. 44 ust. 4 i 5,

4) informacji o zmianach we wniosku o zastosowanie karty podatkowej, o których mowa w art. 36 ust. 7,

- wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego ich wypełnienia, terminu i miejsca składania mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika i organu, do którego jest kierowany formularz, zakresu danych niezbędnych do wykonania obowiązku przez podatnika oraz poprawności wypełnienia obowiązku przez podatnika.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150) w art. 10:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, złożyć deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, z wyłączeniem przypadków, gdy podatek jest pobierany przez płatnika oraz przypadków, o których mowa w ust. 1a.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podatnicy mogą złożyć za dany miesiąc zbiorczą deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”;

3) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, w których może być złożona zbiorcza deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, w szczególności liczbę czynności, która uprawnia do złożenia zbiorczej deklaracji oraz ich rodzaj,

2) wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych - uwzględniając konieczność uproszczenia obowiązków związanych ze składaniem deklaracji w przypadku dokonywania przez podatników wielu czynności cywilnoprawnych.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 4 dodaje się art. 4¹ w brzmieniu:

- „Art. 4¹. Do czynności prawnych dokonanych lub umów zawartych w imieniu spółki przez jej organ przekraczając zakres umocowania takiego organu lub przez osobę nie będącą jej organem, zastosowanie mają przepisy dotyczące pełnomocnika działającego bez umocowania lub z przekroczeniem jego granic. Art. 103 § 3 Kodeksu cywilnego nie stosuje się.”;
- 2) w art. 25¹ uchyla się § 2;
- 3) w art. 97 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner. Członkiem zarządu może być także osoba trzecia.”;
- „§ 3. Członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner. Członkiem zarządu może być także osoba trzecia.”;
- 4) w art. 109 uchyla się § 2;
- 5) w art. 149 uchyla się § 1;
- 6) w art. 154 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Udziały nie mogą być obejmowane poniżej ich wartości nominalnej. Jeżeli udział jest obejmowany po cenie wyższej od wartości nominalnej, nadwyżkę przeznaczają na kapitał zapasowy lub kapitał rezerwowany.”;
- 7) po art. 154 dodaje się art. 154¹ w brzmieniu:
„Art. 154¹. § 1. Umowa spółki może przewidywać tworzenie kapitału na pokrycie szczególnych strat lub wydatków (kapitał rezerwowany).
§ 2. O użyciu kapitału zapasowego lub rezerwowego decyduje zgromadzenie wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.”;
- 8) w art. 161 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji następuje przez zmianę umowy zawartej przez wspólników.”;
- 9) w art. 183¹ dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. W przypadku ograniczenia lub wyłączenia wstąpienia do spółki współmałżonka wspólnika w przypadku, gdy udział lub udziały są objęte wspólnością majątkową małżeńską, współmałżonkowi wspólnika przysługuje prawo spłaty równowartości przypadającej mu części udziału lub udziałów. Do spłaty stosuje się przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego o zwrocie wydatków i nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty małżonka. Po dokonaniu spłaty udział staje się majątkiem osobistym małżonka będącego wspólnikiem.”;

10) w art. 193 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Dywidendę wypłaca się w dniu określonym w uchwale wspólników. Jeżeli uchwała wspólników takiego dnia nie określa, dywidenda jest wypłacana w dniu określonym przez zarząd, przy czym wypłata musi nastąpić najpóźniej z zakończeniem roku obrotowego, w którym podjęto uchwałę, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.”;

11) w art. 195 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. W przypadku gdy w danym roku obrotowym, zaliczka została wypłacona wspólnikom, zgodnie z uregulowaniami niniejszego przepisu, a spółka odnotowała stratę albo osiągnęła zysk w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek, spółka może żądać zwrotu zaliczki w wysokości przekraczającej zysk przypadający wspólnikowi za dany rok obrotowy.”;

12) w art. 202 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Członek zarządu składa oświadczenie o rezygnacji spółce. Jedynek członek zarządu albo wszyscy członkowie zarządu składający rezygnację równocześnie, powiadamiają o swojej rezygnacji sąd rejestrowy.”;

13) w art. 216 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Członek rady nadzorczej składa oświadczenie o rezygnacji spółce.”;

14) w art. 231 uchyla się § 4;

15) w art. 235 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zwołujący ma prawo odwołania zgromadzenia wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.”;

16) w art. 243 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności i jego kopię dołącza się do księgi protokołów.”;

17) w art. 277 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w umowie spółki albo w uchwale o likwidacji.”;

18) w art. 332¹ dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W przypadku ograniczenia lub wyłączenia wstąpienia do spółki współmałżonka akcjonariusza w przypadku, gdy akcja lub akcje są objęte wspólnością majątkową małżeńską, współmałżonkowi akcjonariusza przysługuje prawo spłaty równowartości przypadającej mu części akcji. Do spłaty stosuje się przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego o zwrocie wydatków i nakładów poczynionych z majątku

wspólnego na majątek osobisty małżonka. Po dokonaniu spłaty akcja lub akcje stają się majątkiem osobistym małżonka będącego akcjonariuszem.”;

19) w art. 369 dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Członek zarządu składa oświadczenie o rezygnacji spółce. Jedynek członek zarządu albo wszyscy członkowie zarządu składający rezygnację równocześnie, powiadamiają o swojej rezygnacji sąd rejestrowy.”;

20) w art. 386 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Członek rady nadzorczej składa oświadczenie o rezygnacji spółce.”;

21) w art. 421 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wypis z protokołu wraz z dowodami zwołania walnego zgromadzenia oraz kopiami pełnomocnictw udzielonych przez akcjonariuszy zarząd dołącza do księgi protokołów. Akcjonariusze mogą przeglądać księgę protokołów, a także żądać wydania poświadczonych przez zarząd odpisów uchwał.”;

22) w art. 462 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§1¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w statucie spółki albo w uchwale o likwidacji.”;

23) w art. 531 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Spółka, która w toku postępowania o prawo objęte wydzielonym majątkiem, nabyła w wyniku podziału przez wydzielenie część majątku spółki dzielonej, wstępuje do postępowania o to prawo w miejsce spółki dzielonej bez potrzeby uzyskania zgody strony przeciwnej.”;

24) w art. 546 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo zawiązanej spółka dzielona oraz pozostałe spółki, na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej, odpowiadają solidarnie przez trzy lata od dnia ogłoszenia o podziale. Odpowiedzialność ta jest ograniczona do wartości aktywów netto przyznanych każdej spółce w planie podziału.”;

25) art. 571 otrzymuje brzmienie:

„Art. 571. Przekształcenie spółki osobowej w spółkę kapitałową następuje, jeżeli oprócz wymagań, o których mowa w rozdziale 1, za przekształceniem spółki osobowej w kapitałową wypowiedzieli się wszyscy wspólnicy, z tym że w przypadku spółki komandytowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej wystarczy, jeżeli oprócz wszystkich komplementariuszy za przekształceniem wypowiedzą się komandytariusze

bądź akcjonariusze reprezentujący co najmniej dwie trzecie sumy sum komandytowych bądź kapitału zakładowego, chyba że umowa albo statut przewiduje warunki surowsze.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 374 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 624, 1282 i 1529) w art. 6:

1) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na celu umożliwienie identyfikacji podatnika, przedmiotu opodatkowania i organu, do którego jest kierowany formularz, oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1,

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

3) uchyla się ust. 11.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 51:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku import, z zastrzeżeniem ust. 2, towarów umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego do odbiorcy znajdującego się

w państwie członkowskim, pod warunkiem że łączna wartość towarów w przesyłce nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 22 euro.”,

b) uchyla się ust. 3;

2) w art. 87:

a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej, przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze.”,

b) w ust. 5a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19.”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnikowi przysługuje zwrot różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy kwoty podatku naliczonego, wykazane w deklaracji podatkowej, wynikają z:”;

3) w art. 89a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie w ciągu 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;

4) w art. 89b ust. 1-2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.

1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku, gdy dłużnik w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa 120 dzień od dnia upływu terminu płatności, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”;

5) po art. 106q dodaje się art. 106r w brzmieniu:

„Art. 106r. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udostępnić w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych strukturę logiczną postaci elektronicznej faktury, z wyjątkiem faktury, o której mowa w art. 106k, która może być stosowana przez podmioty wystawiające faktury, zapewniając, aby faktury wystawione w przypadkach, o których mowa w art. 106b, zawierały odpowiednie dane wymienione w art. 106e, art. 106f, art. 106j i art. 106l ust. 2.

2. Struktura logiczna postaci elektronicznej faktury, o której mowa w ust. 1, może zawierać inne dane niż wymienione w art. 106e, art. 106f, art. 106j i art. 106l ust. 2, jeżeli wynika to z uwarunkowań obrotu gospodarczego.”;

6) w art. 127 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sprzedawcy, o których mowa w ust. 5, mogą dokonywać zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1, pod warunkiem że ich obroty za poprzedni rok podatkowy wyniosły powyżej 200 000 zł oraz że dokonują zwrotu podatku wyłącznie w odniesieniu do towarów nabytych przez podróżnych u tego sprzedawcy.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2016 poz. 1880 i 1948 oraz z 2017 r. 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Adwokat, radca prawny i doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2. Odpis takiego dokumentu może również uwierzytelnić osoba uprawniona przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie

na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych, jeżeli uprawnienie takie wynika z treści tego dokumentu. Organ celny może w przypadku wątpliwości zażądać okazania oryginału tego dokumentu.

2b. Jeżeli odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2, został sporządzony w formie dokumentu elektronicznego, jego uwierzytelnienia dokonuje się opatrując odpis podpisem, o którym mowa w art. 10b ust. 1. Odpis dokumentu jest sporządzany w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).”;

2) w art. 31 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

3) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

4) po art. 35b dodaje się art. 35c w brzmieniu:

„Art. 35c. 1. Za osobę spełniającą warunek prawidłowej realizacji operacji, o którym mowa w art. 211 ust. 3 lit. b unijnego kodeksu celnego, uznaje się osobę:

- 1) która nie naruszyła w sposób poważny lub powtarzający przepisów prawa celnego lub podatkowego;
- 2) która nie zalega z płatnościami należności celnych i podatkowych;
- 3) wobec której nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne albo upadłościowe;
- 4) która rzetelnie wywiązuje się z obowiązków określonych w przepisach prawa celnego i podatkowego w toku dotychczasowej działalności związanej z przywozem lub wywozem towarów.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, mogą zostać uznane za spełnione, jeżeli osoba złoży organowi celnemu oświadczenie, że nie naruszyła w sposób poważny

lub powtarzający przepisów prawa celnego lub podatkowego, nie zalega z płatnościami należności celnych i podatkowych oraz nie jest wobec niej prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

5) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 138a § 4, art. 141-143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 - z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21-23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1-3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1-6 i 8 oraz § 2, art. 220-223, art. 226-229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. z 2017 r. poz. 1021) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanyymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy - na żądanie organu wydającego pozwolenie - dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz z zastrzeżeniem ust. 2 w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

2. W sprawach indywidualnych, w których wymóg uzyskania pozwolenia jest wynikiem wprowadzenia nadzoru uprzedniego lub innej formy automatycznej rejestracji w obrocie towarami z krajami trzecimi, pełnomocnik wnioskodawcy - na żądanie

organu wydającego pozwolenie - przekazuje organowi oryginał lub urzędowo poświadczony odpis udzielonego pełnomocnictwa. Przepisu art. 33 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 149) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla obiektów lub urządzeń ruchomych – właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub miejsce prowadzenia działalności przez zakład;”.

Art. 18. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60 i 937) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30:

a) w ust. 7b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykazywanie przez podmiot wykorzystujący energię elektryczną w deklaracjach podatkowych ilości wykorzystanej energii i sposobie jej wykorzystania.”,

b) uchyla się ust.7c;

2) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5-13;”;

3) w art. 40 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 12 21, 2710 12 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.”;

4) w art. 48 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 - pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m³.”;

- 5) w art. 86 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) oznaczone kodami CN 3826 00 10 i 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;”;
- 6) w art. 89 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach - 1.565,00 zł/1000 litrów;”;
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 - 1.822,00 zł/1000 litrów;”;
- c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach - 1.196,00 zł/1000 litrów;”;
- d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znaczkiem zgodnie z przepisami szczególnymi - 232,00 zł/1000 litrów;”;
- e) w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”;
- 7) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:
- 1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;
- 2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 - przeznaczone na cele opałowe;

- 3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 - wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.”;
- 8) w art. 95 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:”;
- 9) w art. 96 w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:”;
- 10) w załączniku nr 1 do ustawy:
a) poz. 40 otrzymuje brzmienie:

40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

- b) uchyla się poz. 41;
- 11) w załączniku nr 2 do ustawy:
a) poz. 20 otrzymuje brzmienie:

20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
----	---	---

- b) poz. 25 otrzymuje brzmienie:

25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów
----	------------	--

		otrzymywanych z minerałów bitumicznych - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
--	--	---

c) uchyla się poz. 26.

Art. 19. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmioty publiczne dokonują zapłaty w transakcjach handlowych niezwłocznie po doręczeniu faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, nie później niż w terminach zapłaty określonych zgodnie z ust. 2.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie daty otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, termin zapłaty, o którym mowa w ust. 2, jest liczony od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi.”;

2) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowa lub regionalna organizacja, której celem statutowym jest ochrona interesów podmiotów, o których mowa w art. 2, może, za zgodą takiego podmiotu wyrażoną na piśmie, wytoczyć na jego rzecz powództwo o zapłatę odsetek, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3 oraz art. 8 ust. 1, a także zapłatę kwoty, o której mowa w art. 10 ust. 1, i zwrot poniesionych kosztów odzyskiwania należności, o których mowa w art. 10 ust. 2, lub przystąpić do toczącego się postępowania.”;

3) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Postanowienia umowy wyłączające lub ograniczające uprawnienia wierzyciela lub obowiązki dłużnika, o których mowa w art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i 3, art. 8 ust. 1, art. 10, art. 11 i art. 12, są nieważne, a zamiast nich stosuje się przepisy ustawy.”.

Art. 20. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 21. Do składania informacji i deklaracji dotyczących podatków i opłat, o których mowa w ustawach zmienianych w art. 3, art. 4 i art. 13, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem 1 lipca 2018 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 22. Przepisy art. 26h ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przepisy art. 18f ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz przepisy art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wierzytelności i zobowiązań, w przypadku których określony w fakturze (rachunku) lub umowie termin do uregulowania zobowiązania upływa po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 23. Przepisy art. 14a § 3a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje do interpretacji indywidualnych wydanych w wyniku wykonania wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 24. Do opodatkowania czynności cywilnoprawnych, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 25. Przepis art. 4¹ ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje do czynności prawnych dokonanych lub umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 26. Przepisy art. 87 ust. 5-6 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 27. Przepisy art. 89a i 89b ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem 1 stycznia 2018 r., których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 28. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

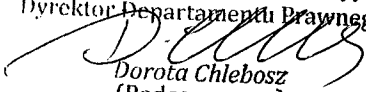
Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7, art. 90 ust. 3 oraz art. 138s ustawy zmienianej w art. 18 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 84 ust. 2,

art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7, art. 90 ust. 3 oraz art. 138s ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Przepis art. 8 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do transakcjach handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., w wyjątkiem:

- 1) art. 11 i art. 24, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.;
- 2) art. 3, art. 4, art. 13, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.;
- 3) art. 5 pkt 1, 2, 6 i 7 oraz art. 6 pkt 1, 2 i 8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego

Dorota Chlebosz
(Radca prawny)

W-wa, dn. 27.09.17r.